

A Szerzői Jogi Szakértő Testület szakvéleményei

Festmények reprodukcióinak aukciós katalógusban való engedély nélküli közlése; az okozott vagyoni hátrány; tulajdonjog és szerzői jog viszonya

Ügyszám: SZJSZT 37/2000/1-2

A rendőrség által feltett kérdések:

1. A Tavaszi Aukció katalógusban történt Kassák Lajos képek közlése a szerzői jogi törvényben megfogalmazott szabad felhasználás körébe sorolható-e? Amennyiben nem, miért?
2. Ha az M. Galéria azzal, hogy a szerzői jogi örökös engedélye nélkül közölte Kassák Lajos: Költemények, rajzok (36. old.), Csendélet kancsóval (37. oldal), Költemények, rajzok (38. oldal), Absztrakt forma (166. oldal), és Kompozíció (167. oldal) című képeit, a szerzői jogról szóló törvény mely szakaszát sértette meg?
3. A jogsértés személyhez fűződő jogokat, vagyoni jogokat vagy mindkettőt sért-e?
4. Amennyiben a cselekmény személyhez fűződő jogokat, vagyoni jogokat vagy mindkettőt sért, úgy ezzel összefüggésben a szerzői jogi örökös által bejelentett 50.000 Ft összegű vagyoni hátrány megalapozottnak tekinthető-e?
5. A szakértő egyéb észrevételei.
6. Állapítsa meg, hogy a K. mint Kassák Lajos alkotói hagyatékának jogutódja, vagy a Hungart Egyesület rendelkezik-e Kassák Lajos műveinek reprodukciós jogaival.
7. Amennyiben a Hungart Egyesület rendelkezik Kassák Lajos műveinek reprodukciós jogaival, úgy a Kassák Lajos képek reprodukcióit kiadó M. Galériának kellett volna-e engedélyt kérnie ehhez (szerződés, megállapodás), és ha igen milyen formában?

Az eljáró tanács válasza:

A K. – ismeretlen tettes ellen – tett feljelentése nyomán keletkezett és a Testület rendelkezésére bocsátott büntetőiratok, nyomozati iratok és a katalógus tanulmányozását követően az eljáró tanács a feltett kérdésekre sorrendben az alábbiakban ad választ:

Ad 1. A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (az Szjt.) [9. §-ának (1) és (4) bekezdése, valamint 16. §-ának (1) bekezdése és 31. §-ának (1) bekezdése] értelmében a szerzői jogi védelem alapján a szerzőt, halálát követően pedig jogutódját, illeti meg a kizárólagos jog, hogy a művet felhasználja és erre másnak engedélyt adjon.

A mű felhasználásának minősül többek között a mű *többszörözése* [18. § (1) és (2) bek.] (többszörözés a nyomtatással megvalósuló mechanikai, filmes és a mágneses rögzítés és másolatkészítés, a mű tárolása digitális formában elektronikus eszközön és a számítógépes

hálózaton átvitt művek anyagi formában történő előállítás), a *műpéldányok* terjesztése [23. § (1) bek.], azaz *tulajdonjogának átruházása*, a mű nyilvános *kiállítása* [69.§].

A szabad felhasználás csak kivételesen, a törvényben meghatározott esetekben megengedett. A törvény [33. §-ának (2) és (3) bekezdése] szerint a szabad felhasználás szabályait nem lehet kiterjesztően értelmezni, az sohasem lehet sérelmes a mű rendes felhasználására és indokolatlanul nem károsíthatja a szerző jogos érdekeit, meg kell, hogy feleljen a tisztesség követelményeinek és nem irányulhat szabad felhasználás rendeltetéseire össze nem férő célra. A képzőművészeti alkotások tekintetében a szabad felhasználás körébe tartozik a mű sajátkezű magáncélú másolása [35. § (1) bek.], másolás belső intézményi célból, magáncélból saját mű archiválása [35. § (4) bek.], nyilvánosan kiállított műről készült látkép, napilapban folyóiratban és tv műsorszolgáltató időszerű műsoraiban történő bemutatása [37. § (2) bek.] és a televíziós műsorszolgáltatásban díszletként való felhasználása [36. § (2) bek.].

Tekintettel arra, hogy az aukciós katalógusban való felhasználás nem tartozik a fentiekben ismertetett esetek körébe, az nem szabad felhasználás.

Ad 2. Az Szt. 18. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a többszörözés jogáról. Ennek értelmében a szerző kizárólagos joga a mű többszörözése, illetve annak más számára való engedélyezése. A többszörözés fogalmába tartozik a törvény ugyanezen szakasza szerint a mű anyagi hordozón való rögzítése és erről egy vagy több másolat készítése. A válasz tehát az, hogy az Szt. 18. §-ának (1) bekezdését sértették meg.

Ad 3. A szerzői jogi törvény rendszerében a személyhez fűződő és a vagyoni jogok egységben nyilvánulnak meg. Ennek nem mond ellent az sem, hogy esetleg mások az alanyai a személyhez fűződő jogoknak és a vagyoni jogoknak, miután e jogok gyakorlati alkalmazásuk során nem választhatók el teljesen. A jelen esetben csak a vagyoni jogok megsértése állapítható meg, amint arra a 7. kérdésre adandó válasznál utal az eljáró tanács.

Ad 4. A vagyoni hátrány összege a 7. pontra adott válaszra figyelemmel hozzávetőlegesen 25.000 Ft-ra tehető.

Ad 5. Egyéb észrevétele az eljáró tanácsnak nincs.

Ad 6. A szerzői jogokat a szerző halálát követően öröklés útján a jogutódja szerzi meg. A jogutódlás a jogoknak öröklés útján történő megszerzése. A jelen ügy irataihoz csatolt hagyatékátadó végzés szerint Kassák Lajos szerzői jogait – a szerző házastársának halálával – a K. szerezte meg.

A szerzői vagyoni jogok a mű felhasználásának, illetve hasznosításának a jogát, és a hasznosítás ellenében járó jogdíjhoz való jogot jelentik. Egyes műfajta bizonyos felhasználási típusainál történetileg lehetetlennek bizonyult, hogy a szerzők a felhasználásokat egyenkénti szerződésekkel engedélyezzék, jogosítsák, és a díjat beszedjék. Így alakult ki a szerzői jogok közös kezelése.

A közös jogkezelés a szerzők önszerveződése alapján alakult ki, s a jogosultak által önkéntesen létrehozott non-profit szervezetek célja a szerzők és a felhasználók közti közvetítés. Ennek során a közös jogkezelők gyakorlatilag egy-egy műfajta teljes repertoárját együttesen hasznosítják, saját nevükben engedélyezik a művek felhasználását és a felhasználás ellenében díjigényt érvényesítenek.

A szerzői jogok közös kezelését bizonyos esetekben az Szjt. rendelkezései mondják ki, azaz egyes művek meghatározott felhasználásának az engedélyezését kötelezően a közös jogkezelés körébe utalják, míg más esetekben a jogosultak, azaz a szerzők és jogutódjaik elhatározásán alapul bizonyos szerzői jogok együttes hasznosítása.

A szerzői jogokra vonatkozó jogszabályoknak megfelelő jogkezelő szervezetekről a Kormány által meghatározott miniszter, jelenleg a nemzeti kulturális örökség minisztere, nyilvántartást vezet. A nyilvántartásba vétel feltételeit az Szjt., az eljárás rendjét pedig a 16/1999. (XI.18.) NKÖM rend. szabályozza.

A képző,- ipar- és fotóművészeti alkotóművészek jogait kezelő egyesület – a Hungart Vizuális Művészek Közös Jogkezelő Társaság – közös jogkezelő szervezetként való hatósági nyilvántartásba vétele megtörtént. (Magyar Közlöny 1997. évi 50. szám illetve a 2000. évi 10. szám)

A Hungartot az említett alkotóművészek és jogosultak műveire vonatkozóan az Szjt.-ben meghatározott felhasználások engedélyezésére, illetve a díjigény törvény alapján történő kötelező érvényesítésére, míg a művek egy meghatározott csoportjára az alkotók elhatározásából – az önkéntesség elve alapján – vették nyilvántartásba közös jogkezelőként. Ez utóbbi önkéntes közös jogkezelés a képző-, ipar-, fotóművészeti, építészeti, ipari tervezőművészeti alkotások és a műszaki létesítmények alkotói és jogutódjai részére, a művek másodlagos felhasználásaival kapcsolatosan az Szjt. 18. §-a alapján fennálló jogok gyakorlására terjed ki. Ide tartozik: a fenti jogosultak műveinek anyagi hordozón bármilyen módon való, akár közvetlen, akár közvetett, és akár végleges, akár időleges, rögzítésének, valamint a rögzítésről egy vagy több másolat készítésének az engedélyezése, jogdíjbeszedés, jogérvényesítés, a felhasználások és a közös jogkezeléssel érintett jogosultak adatainak kezelése, dokumentálása és a jogdíjak felosztása.

A fentiekben kifejtettek értelmében tehát függetlenül attól, hogy Kassák Lajos jogutódja nem tagja a Hungart Egyesületnek, Kassák Lajos műveinek a reprodukciója, többszörözése az Szjt. 91. §-ának (2) bekezdése szerint a közös jogkezelő – a Hungart – engedélyezési és jogdíjérvényesítési körébe tartozik .

Ad 7. A Hungart általános szerződési feltételeknek minősülő, általa a közös jogkezelés körében engedélyezett felhasználások feltételeit és az engedélyezés ellenében megállapított díjakat tartalmazó 1999. évre szóló díjszabását a Magyar Közlöny 1998. évi 11. számában, a 2000. évre hatályos díjszabást az Magyar Közlöny 2000. évi 5. számában jelentette meg. A NKÖM által jóváhagyott díjszabások értelmében a felhasználónak – az M. Galériának – a közös jogkezelőtől írásban kellett volna az engedélyt megszereznie és az 1999. évre érvényes díjszabás „Különös rendelkezések” című részének „Könyvek-brosúrák” című fejezete alapján, képek után a példányszám szerint járó összeg színes képek esetén 50%-kal növelt árát kellett volna megfizetnie. Az eljáró tanács azt feltételezve állapította meg a felhasználás ellenében hozzávetőlegesen fizetendő – a 4. pontban megjelölt – 25.000 Ft-os díjat, hogy a katalógus maximum 1.500 példányban jelent meg.

Budapest, 2000. november 22.

dr. Koltay Krisztina
a tanács elnöke

dr. Debreczenyi Ferenc
a tanács előadó tagja

dr. Pálos György
a tanács szavazó tagja

A rendőrség által pótlólag feltett kérdések:

1. Az eljárás során felmerült azon szerzői jogi szakkérdés tisztázása, hogy a műalkotást (festményt) létrehozó szerző az alkotása tulajdonjogának adásvétellel történő átruházásával más, egyébként a létrehozott műhöz kapcsolódó szerzői jogosultságokat is átruház-e egyben a vevőre? Ezzel kapcsolatban dolgozza ki a szakértői testület, hogy:

- a) az új tulajdonos az Szjt 23. § (2) bekezdése alapján a műalkotás terjesztőjének minősül-e (a műpéldány tulajdonjogát átruházhatja-e, a műpéldányt bérbe adhatja-e, stb.);
- b) a szerzői jog jogosultja a mű első eladásával, tulajdonjogának átruházásával, kimerítette-e a terjesztés jogának ez irányú tartalmát (jogkimerítés), hogy erre már a festmény új tulajdonosa legyen jogosult;
- c) az adásvételi/felhasználási szerződés alapján megadottnak kell-e tekinteni a szerző hozzájárulását ahhoz – ellenkező kikötés hiányában –, hogy a felhasználó a mű tartalmáról a nyilvánosság számára tájékoztatást adjon árverési katalógus által;
- d) az adásvételi szerződés a szerzői jogi illetve polgári jogi törvények vagy a hozzájuk kapcsolódó más jogszabályok alapján egyben felhasználói szerződésnek is tekinthető-e?

2. A HUNGART Egyesület által a Magyar Közlöny 2001. évi 4. számában közzétett díjszabás IV. fejezetének 4. pontjában az árverési katalógusra vonatkozó rendelkezések milyen módon befolyásolják a fenti ügyben a Kassák képek szerzői jogi tulajdonosának a reprodukciókkal kapcsolatos jogait.

Az eljáró tanács válasza:

Ad 1. A kérdés megválaszolásához a tulajdonjog, illetve a szerzőt a művével összefüggésben megillető szerzői jogok viszonyából kell kiindulni.

Történetileg a szerzői jog a tulajdonjog talajából nőtt ki, nagyon hamar kiderült azonban, hogy a szerzőt a szellemi alkotás felett megillető tulajdonjog nehezen vagy egyáltalán nem illeszthető a dologi tulajdon rendszerébe. A mű ugyanis térben és időben a szerzőtől, sőt a műpéldánytól függetlenül is érzékelhetővé tehető, megjeleníthető, ugyanakkor a műnek a szerzővel való kapcsolata nem szűnik meg. A történeti fejlődés során a polgári jog rendszerébe illeszkedve kialakult az önálló szerzői jog.

A szerzői alkotásokat egyébként elsősorban a képzőművészet terén alakult ki vita abban a tekintetben, hogy vajon a műalkotás (szobor, festmény) megvásárlásával az új tulajdonos megszerzi-e a szerzői jogokat vagy azok egy részét. Tehát megilleti-e a festmény tulajdonosát a reprodukálás, a másolatkészítés vagy a mű kiállításának a joga?

A korábban, a szóban forgó képek átruházásakor hatályos, a szerzői jogról szóló 1969. évi III. törvénynek (a továbbiakban: a régi Szjt.) a felhasználási szerződéseket szabályozó V. fejezetében a 28. § (3) bekezdése egyértelműen kimondta, hogy „a műpéldány tulajdonjogának az átruházása nem jelenti a szerzői jogok átruházását, a felhasználási

szerződés alapján átadott példány pedig eltérő szerződési kikötés hiányában a szerző tulajdonában marad.”

Ebből a rendelkezésből a megválaszolandó kérdés által érintett körben közvetlenül levonható az a következtetés, hogy egyrészt a műpéldány, azaz a művet megtestesítő dolog tulajdonjogának a megszerzésével nem szerezhetők meg a szerzői jogok, másrészt a műpéldány, mint dolog átruházása elválnak a felhasználási jog átengedésétől; két külön jogi aktusról van szó, a tulajdonjog átengedésébe nem lehet a felhasználási jog átengedését beleértetni. A régi Sztj-ben a fenti szabályon kívül az egyes műalkotásokra vonatkozó sajátos rendelkezéseket tartalmazó, „a képzőművészeti, építészeti, műszaki és iparművészeti alkotások, művészi fényképek” című X. fejezetben, a 46. § (1) és (2) bekezdésében foglalt alábbi szabályokból is levonható a következtetés, miszerint az alkotások tulajdonosára a tulajdonjog megszerzésével a szerzői jog nem száll át: „A képzőművészeti vagy iparművészeti alkotás tulajdonosa köteles a művet a szerzői jog gyakorlása végett időlegesen a szerző rendelkezésére bocsátani, ha ez a méltányos érdekét nem sérti.” /46. § (1)/ „Képzőművészeti, építészeti és iparművészeti alkotás valamint művészi fénykép kiállításához – közgyűjteményben őrzött, továbbá társadalmi tulajdonban álló művek kivételével – a szerző beleegyezése szükséges, de a kiállítás fejében a szerzőt díjazás nem illeti meg.” /46. §. (2)/

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: az új Sztj) kifejezetten nem tartalmazza a régi Sztj. 28. §-ának (3) bekezdésében foglalt szabályt, azonban a szerzői vagyoni jogokra vonatkozó 16. §. (1) bekezdése, amely szerint a felhasználásra engedélyt – törvényben meghatározott kivételekkel – felhasználási szerződéssel lehet szerezni, továbbá a törvény, felhasználási szerződésekre vonatkozó, alább hivatkozott 42. §-ának (1) bekezdése, 43. §-ának (1) bekezdése, 46. §-ának (3) bekezdése, 47. §-a és 51. §-a (1) bekezdésének b) pontja egyértelműen alátámasztja, hogy a felhasználási szerződés egyik eleme a szerzői oldalon az engedély a felhasználói oldalon pedig a különböző terjedelmű felhasználási jog és a felhasználás ellenében díj fizetése:

42. § (1): „a felhasználási szerződés alapján a szerző engedélyt ad művének a felhasználására, a felhasználó pedig köteles ennek fejében díjat fizetni.”

43. § (1): „a felhasználási szerződés csak kifejezett kikötés esetén ad kizárólagos jogot.”

46. § (3): „ha a felhasználó a szerző beleegyezése nélkül ruházza át a jogait, illetve ad további felhasználási engedélyt...”

A 47. § értelmében a felhasználási engedély csak külön kikötés alapján terjed ki a mű átdolgozására, illetve a többszörözésre adott engedély bizonyos rögzítésekre csak kifejezett kikötés esetén terjed ki, a terjesztésre adott engedély csak kikötés esetén terjed ki a behozatal jogára.

A 51. § (1) bekezdésének b) pontja szerint a szerző számára megnyílik a felmondás joga, ha a felhasználó a megszerzett jogait nem rendeltetésszerűen, vagy a szerződés céljával össze nem egyeztethető módon gyakorolja.

Ha végignézzük az Sztj-nek a felhasználási szerződésekre vonatkozó szabályait, azt tapasztalhatjuk, hogy a felhasználási szerződések teljesítéséhez nem kötődik a műpéldány tulajdonba adása, sőt még a műpéldány ideiglenes átadása is elvértve, ez inkább a művek megalkotására irányuló szerződések esetében képezi a szerződés tartalmát. Ez szintén arra utal, hogy a mű felhasználására irányuló szerződés teljesítéséhez nem szükséges a mű átadása, a szerződésnek nem eleme a műpéldány átadása.

Az új Sztj. a képzőművészeti, építészeti, műszaki és iparművészeti alkotások, művészi fényképek kiállítására vonatkozó fejezetében (69. § (1) és (2) bekezdés) viszont a régi Sztj.

fentiekben hivatkozott, a műalkotáshoz fűződő tulajdonjog és a szerzői jogok elválását alátámasztó 46. §-a (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályát mintegy szó szerint átvette. A szerző jogainak a gyakorlása (például a mű reprodukálása, kiállítása) érdekében a tulajdonos tehát köteles a művet ideiglenesen a szerző rendelkezésére bocsátani.

Összefoglalva tehát; mind a régi Sztj-nek, mind az új Sztj-nek az előbbieken ismertetett szabályaiból az következik, hogy a felhasználási szerződésnek lényeges mozzanata egyfelől az engedély, másfelől a felhasználási jog keletkezése. A képzőművészeti alkotásokra vonatkozó utóbb említett speciális szabályából pedig következik, hogy a tulajdonjog és a szerzői vagyoni jogok (felhasználói jogok) elválnak egymástól, azaz a műpéldány tulajdonjogát adásvételi szerződés és a műpéldány átadása útján megszerző személy nem szerez felhasználási jogot.

Ad 1. a) Az új Sztj. az EK irányelvekkel összhangban, a minden műfajra kiterjesztett terjesztési jogot, mint a felhasználási jogok egyikét, külön szabályozza. Az Sztj. 23. §-ának (2) bekezdése a terjesztési jog elemeként nevesíti a műpéldány tulajdonjogának az átruházását, akár a kereskedelemben akár azon kívül, a műpéldány bérbeadását, és importját. A műpéldány tulajdonjogának az átruházása vagy a bérbeadása azonban nem jelent szerzői jogi jogosítást, felhasználásra szóló engedélyt, az „csak” az adott műpéldány tulajdonjogának átruházását, illetve ideiglenes, ellenérték fejében való használatba adását jelenti. Gyakorlati példával megvilágítva: a könyvpéldány kereskedelmi forgalomban való megvásárlásával, vagy a videofilm kölcsönzésével sem szerez a vásárló, illetve a bérebevevő szerzői jogi jogosítást a mű hasznosítására. A 23. § (2) bekezdésében a tulajdonátruházás és a bérlet külön-külön említése az (5) bekezdésben említett szabállyal összevetve arra utal, hogy a terjesztésen belül olyan külön részjogosítványokról van szó, amit a jogtulajdonosok esetenként külön-külön engedélyhez köthetnek.

Ad 1. b) Az Sztj. 23. §-ának (5) bekezdése kifejezetten is rendelkezik a jogkimerülés néven ismert új jogintézményről, amely a gyakorlatban korábban is érvényesült. A szabály lényege az, hogy a szerző engedélyével terjesztési vagy felhasználási szerződés teljesítésképpen belföldön tulajdonba adott példányok tekintetében – a bérbeadás, a hasznokölcsönbe adás, és a behozatal jogát kivéve – a terjesztési jog a továbbiakban nem gyakorolható.

A már jogszerűen belföldön forgalomba hozott példányok további értékesítéséhez (könyvek, kották, hanglemezek antikvár forgalmazásához, vagy a képzőművészeti alkotásoknál maradványok az adott műpéldány terjesztéséhez) való jog kimerüléséről van szó. A szerző a bérbeadáson a hasznokölcsönzésen és a behozatal engedélyezésén kívül nem tilthatja meg a már forgalomba került példányok terjesztését.

A műpéldányt jogszerűen megszerző új tulajdonos tehát a szerző engedélye nélkül átruházhatja az adott műpéldány tulajdonjogát, ehhez már nincs szükség a szerző vagy jogutódja hozzájárulására. A jogkimerülés nem terjed ki a többszörözési jogokra, azok a szerzőnél adott esetben a közös jogkezelőnél maradnak.

Ad 1. c) Az erre a pontra adandó válasz tekintetében az eljáró tanács utal arra, hogy mind a nyilvánosságra hozatalhoz, mind a mű tartalmáról való tájékoztatáshoz való hozzájárulás egyoldalú nyilatkozattal akár ráutaló magatartással is megadható. Így: a képzőművészeti alkotások vonatkozásában a mű nyilvánosságra hozatalát feltételezi a mű tulajdonjogának az átruházása, a műalkotás átadása vagy akár az eladási szándékkal történő kiállítása.

Az Sztj. 10. §-ának (3) bekezdése egy megdönthető vélelmet állít fel, amelynek értelmében a felhasználási szerződés alapján vélelmezni kell a szerző hozzájárulását ahhoz, hogy a

felhasználó a mű tartalmáról a felhasználás céljával összefüggésben a nyilvánosságot tájékoztassa.

A szerzőnek és a felhasználónak közös érdeke, hogy meghatározott körben felkeltse, illetve fokozza a mű iránti érdeklődést, ugyanakkor az előzetes híradás ne hiúsítsa meg a mű rendes felhasználását. A jogszerű felhasználót megillető tájékoztatási jog mellett, a szerző – külön kikötés formájában – megtarthatja az előzetes tájékoztatás jogát.

Az előzetes tájékoztatás megelőzi a mű első nyilvánosságra hozatalát, és az előzetes tájékoztatás joga nem meríti ki a nyilvánosságra hozatal jogát. A jogszerűen nyilvánosságra hozott mű tekintetében viszont az előzetes tájékoztatás joga értelemszerűen kimerül, megszűnik. Az árverési katalógus így nem az első nyilvánosságra hozatal előtti tájékoztatás.

Ad 1. d) Az adásvételi szerződés nem tekinthető egyben felhasználási szerződésnek is, amint arra az Sztj felhasználási szerződésekre vonatkozó, fent hivatkozott szabályaiból következtettünk. A műalkotás adásvételére irányuló szerződéssel és a műpéldány átadásával (birtokba adásával) a vevő, az új tulajdonos bizonyos értelemben a szerzői jog által korlátozott tulajdonjogot szerez a mű felett, a tulajdonos a rendelkezési jogát ugyanis a szerzői jog által korlátozottan gyakorolhatja.

Ad 2. Az eljáró tanács utal korábbi szakvéleménye 6. pontjára (utolsó előtti bekezdés), az Sztj. 91. §-ának (1) bekezdésében foglalt ún. kiterjesztett közös jogkezelésről írtakra. Az Sztj. 90. §-ának (1) bekezdése értelmében a HUNGART, mint a szerzői jogok közös kezelését végző egyesület abban a körben, amelyben a nyilvántartás szerint jogkezelésre jogosult, rendszeres időközönként megállapítja az egyes felhasználási módok tekintetében – a felhasználókra indokolatlan megkülönböztetés nélkül vonatkozó – jogdíjakat és a felhasználás egyéb – szintén indokolatlan különbségtétel nélkül érvényesülő – feltételeit. A 90. § (2) bekezdése szerint a jogdíjaknak és a felhasználás egyéb feltételeinek a megállapításához a miniszter jóváhagyása szükséges. Ugyanezen § (4) bekezdése értelmében a miniszter által jóváhagyott és a Magyar Közlönyben közzétett jogdíjakat, valamint egyéb felhasználási feltételeket a közös jogkezelő szervezetnek indokolatlan megkülönböztetés nélkül kell minden felhasználóval szemben alkalmaznia.

A szakértői vélemény tárgyát képező felhasználásra nincs befolyással az új Jogdíjközlemény, tekintettel arra, hogy annak hatálya 2001. január 1.

Szükségesnek látja azonban az eljáró tanács felhívni a figyelmet az Sztj. 91. §-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezésre, amely szerint, amennyiben a közös jogkezelést végző egyesület által végzett jogkezelés szempontjából érintett jogosult (szerző, jogutód) az egyesülethez intézett írásbeli nyilatkozatban előzetesen tiltakozik a szerzői teljesítmények közös jogkezelés körében történő engedélyezése ellen, akkor az érintett művek vonatkozásában az ún. kiterjesztett jogkezelés nem alkalmazható. Ennek határideje az adott tárgyévvel megelőző legalább három hónap. Ennek értelmében Kassák Lajos jogutóda számára lehetővé válhat, hogy legkorábban 2002-től a kiterjesztett jogkezelés köréből kiválva a Kassák művek többszörözését maga engedélyezze.

Budapest, 2001. február 13.

dr. Koltay Krisztina
a tanács elnöke

dr. Debreczenyi Ferenc
a tanács előadó tagja

dr. Pálos György
a tanács szavazó tagja